

תה"ג 33817/06/22 - עמוס ברזילי נגד מדינת ישראל, מהמחלקה הבינלאומית בפרקליטות המדינה

בית המשפט המחוזי בירושלים

תה"ג 33817-06-22 מדינת ישראל נ' כהן(עציר) ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת שירלי רנר
מבקש	עמוס ברזילי באמצעות ב"כ עוה"ד יניב שגב ואור קורן
נגד	מדינת ישראל
משיבה	באמצעות ב"כ עוה"ד שרון הורביץ ורותי פאוזנר מהמחלקה הבינלאומית בפרקליטות המדינה

החלטה

1. בקשה לפי תקנה 8 לתקנות ההסגרה (סדרי דין וכללי ראיות בעתירות), תשל"א-1970 (להלן - "תקנה 8").

כנגד המבקש ושניים נוספים הוגשה עתירה להכריז עליהם כבני הסגרה לאיטליה.

על פי העתירה המבקש ביחד עם אחרים נטלו חלק בהתארגנות בינלאומית שבסיסה בישראל שביצעה בין התאריכים 9.9.2015 ועד לחודש יולי 2019 עבירות מרמה והלבנת הון כלפי שורה ארוכה של משקיעים באיטליה ובמדינות נוספות.

במסגרת ההתארגנות הפעילו המבקש והמשיבים הנוספים מערך מסועף של אתרי אינטרנט שנחזו להיות פלטפורמות מסחר להשקעה במוצרים פיננסיים שונים כאשר מטרת ההתארגנות (והמבקש והמשיבים הנוספים במסגרתה) הייתה לשלשל את כספי ההשקעות לכיסם.

על פי העתירה היה המבקש ממייסדי ההתארגנות, שמש בה מנהל ונמנה עם מוטבי החברות אליהן הועברו כספי ההשקעה.

2. העבירות בגין מתבקשת הסגרתם של המבקש והשניים הנוספים הן של פעילות בארגון פשיעה בנסיבות מחמירות, מרמה בנסיבות מחמירות, פעילות פיננסית בלתי חוקית בנסיבות מחמירות והלבנת הון בנסיבות מחמירות.

3. **המבקש עותר להורות למשיבה להעביר לידיו "חלקים חסרים מהודעותיהם של מר מאור להב ומר אלון פרסלני אשר נמנות בין הראיות המרכזיות שצורפו לכאורה לבקשת ההסגרה, אולם הועברו לידי המבקש בצורה חלקית בלבד"** (הדגשה במקור - ש.ר.).

לטענתו הודעות אלו לא הועברו במלואן אלא באופן חלקי, בדרך של ציטוט "שורות נבחרות" במנותק מההקשר, באופן הפוגע ביכולתו של המבקש להתגונן ומעלה ספקות ממשיים באשר לסיבה בעטייה לא צורפו ההודעות במלואן. הוסף כי הציטוטים אינם ברורים וכי מדובר בראיות מרכזיות לעניין מעורבותו הנטענת של המבקש.

נטען כי אין המדובר בבקשה לפנות למדינה המבקשת בבקשה לצירוף ראיות נוספות אלא עניינה בראיות שהמדינה המבקשת בחרה לצרף.

4. **לטענת המשיבה** ההודעות עצמן לא צורפו לבקשת ההסגרה והציטוטים שהובאו הם מתוך הסיכום המשטרתי וצו המעצר שצורפו לבקשה, כאשר קיימות ראיות גולמיות שצורפו ואשר תומכות במצוין בצו המעצר ובסיכום ביחס לציטוטים האמורים. נטען כי הטענות הן כנגד המשקל של האמור בצו המעצר ובסיכום המשטרתי וכי ההשערה למניפולציה היא בגדר אמירה בעלמא שאינה מבוססת ואינה מתיישבת עם חזקת התקינות המנהלית. הוסף כי הבקשה לפנייה לרשויות איטליה לצורך קבלת ההודעות המלאות אינה עולה בקנה אחד עם הפסיקה.

דין והכרעה

5. תקנה 8 קובעת כי **"הוגשה עתירה - רשאי המבוקש או סנגורו לעיין בכל זמן סביר בכל חומר ראיות שבכתב הנוגע לעתירה ומצוי בידי העותר ולקבל את שמות העדים שבדעת העותר להשמיע בעת הדיון בעתירה ונושא עדותם"**.

הוראה זו קובעת שני תנאים לקבלת חומרי חקירה. האחד, כי החומר המבוקש הוא חומר ראיות שבכתב "הנוגע לעתירה". השני, כי מדובר בחומר ראיות ה"מצוי בידי העותר". בכל הנוגע לתנאי השני נקבע כי תנאי הכרחי לכך הוא כי מדובר בחומר המצוי פיסית בידי העותרת (ר' בש"פ 5723/17 **עמר נ. מדינת ישראל**, פסקאות 18-19; בש"פ 4885/20 **לייפר נ. היועץ המשפטי לממשלה**, פסקה 11; בש"פ 1996/15 **פלוני נ. היועץ המשפטי לממשלה**, פסקה 5) וכי אין חובה על העותרת לפנות למדינה המבקשת כדי לקבל חומר נוסף על זה שהועבר אליה מלכתחילה (ר' בש"פ 1996/15, לעיל, פסקה 7; בש"פ 7745/11 **חוסאם אמארה נ. מדינת ישראל**, פסקה 7; ע"פ 6717/09 **אוזיפה נ. היועץ המשפטי לממשלה**, פסקה 10).

6. בענייננו אין המדובר בהודעות שצורפו באופן חלקי לבקשת ההסגרה אלא בהודעות שכלל לא צורפו לבקשת ההסגרה ואך צוטטו, באופן חלקי, במסגרת החומר שצורף, תוך שילובן בתיאור הראיות. לא ברור מהי ההצדקה להחריג מקרה זה מהכלל הקובע כי אין מקום לפנות למדינה המבקשת בבקשה לצירוף ראיות נוספות. ההשערה למניפולציה היא בגדר השערה ואינה עולה בקנה אחד עם הכלל בדבר חזקת תקינות פעולתן של רשויות החקירה במדינה המבקשת (ר' עה"ס 6170/20 **קאזרו נ. היועץ המשפטי**, פסקה 7) והטענות בכל הנוגע לקבילות ומשקל שיש לייחס לציטוטים האמורים דינן להתברר במסגרת העתירה לגופה.

לפיכך, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ב' חשוון תשפ"ג, 27 אוקטובר 2022, בהעדר
הצדדים.